ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 10. marca 2005 *

Vo veci C-342/03,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 4. augusta 2003,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a D. Canga Fano, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (spravodajca) a E. Levits,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. decembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou Španielske kráľovstvo žiada, aby Súdny dvor zrušil nariadenie Rady (ES) č. 975/2003 z 5. júna 2003, ktorým sa otvára a ustanovuje správa colnej kvóty pre dovozy konzervovaných tuniakov patriacich pod číselné znaky KN 1604 14 11, 1604 14 18 a 1604 20 70 (Ú. v. EÚ L 141, s. 1; Mim. vyd. 02/013, s. 419).

Právny rámec

2 V článku 1 nariadenia č. 975/2003 je uvedené, že „od 1. júla 2003 dovozy konzervovaných tuniakov patriacich pod číselné znaky KN 1604 14 11, 1604 14 18 a 1604 20 70, s pôvodom v ktorejkoľvek krajine, spĺňajú podmienky pre colnú sadzbu 12 % v rámci limitov colnej kvóty otvorenej v súlade s týmto nariadením."

3 Článok 2 predmetného nariadenia upresňuje:

„Colná kvóta sa otvára ročne na počiatočné obdobie 5 rokov. Jej objem pre prvé dva roky sa určuje takto:

— 25 000 ton od 1. júla 2003 do 30. júna 2004,

— 25 750 ton od 1. júla 2004 do 30. júna 2005."

4 Článok 3 tohto nariadenia uvádza rozdelenie colnej kvóty nasledujúcim spôsobom:

„Colná kvóta sa rozdeľuje na štyri časti takto:

a) kvóta vo výške 52 % ročného objemu s poradovým číslom 09.2005 pre dovozy s pôvodom v Thajsku a

b) kvóta vo výške 36 % ročného objemu s poradovým číslom 09.2006 pre dovozy s pôvodom na Filipínach a

c) kvóta vo výške 11 % ročného objemu s poradovým číslom 09.2007 pre dovozy s pôvodom v Indonézii a

d) kvóta vo výške 1 % ročného objemu s poradovým číslom 09.2008 pre dovozy s pôvodom v ostatných tretích krajinách."

5 Nariadenie č. 975/2003 bolo prijaté za nasledujúcich podmienok.

6 Na konci roku 2001 sa Európske spoločenstvo, Thajsko a Filipíny dohodli na konzultáciách s cieľom preskúmať, v akom rozsahu boli thajské a filipínske legitímne záujmy neprimerane poškodené v dôsledku vykonávania preferenčného sadzobného zaobchádzania pre konzervované tuniaky s pôvodom v skupine štátov africkej, karibskej a tichomorskej oblasti (ďalej len „štáty AKT"). Dovozy konzervovaných tuniakov s pôvodom v Thajsku, na Filipínach a v iných tretích krajinách podliehali v tom čase clu určenému ako obvyklé clo, alebo „clo podľa doložky najvyšších výhod" vo výške 24 %.

7 Keďže konzultácie neumožnili dosiahnuť vzájomne prijateľné riešenie, Spoločenstvo, Thajsko a Filipíny odovzdali vec na zmierovacie konanie v rámci Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „WTO").

8 Dňa 20. decembra 2002 sprostredkovateľ odovzdal svoje stanovisko odporúčajúce Spoločenstvu otvoriť dovozom konzervovaných tuniakov s pôvodom v Thajsku a na Filipínach ročnú kvótu cla pri sadzbe 12 %.

Konanie pred Súdnym dvorom

9 Španielske kráľovstvo podalo žalobu o neplatnosť, ktorou žiada, aby Súdny dvor zrušil nariadenie č. 975/2003 a zaviazal Radu na náhradu trov konania.

10 Rada navrhuje zamietnuť žalobu a zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

11 Uznesením z 15. januára 2004 bolo vyhovené návrhu Komisie Európskych spoločenstiev na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.

12 Ešte pred týmto vstúpením Španielske kráľovstvo listom zo 4. novembra 2003 žiadalo podľa článku 93 ods. 3 rokovacieho poriadku o dôvernosť určitých údajov zo žaloby. Táto žiadosť bola zamietnutá.

O žalobe

13 Na podporu svojej žaloby sa Španielske kráľovstvo dovoláva ôsmich žalobných dôvodov zakladajúcich sa postupne na porušení zásady preferencie Spoločenstva, skresľovaní hospodárskej súťaže, procesnej chybe, porušení Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanej v Cotonou 23. júna 2000 (Ú. v. ES L 317, s. 3; Mim. vyd. 11/035, s. 3) a schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2003/159/ES z 19. decembra 2002 (Ú. v. ES L 65, s. 27; Mim. vyd. 11/046, s. 121, ďalej len „Dohoda z Cotonou"), porušení preferenčných dohôd uzavretých so štátmi AKT a štátmi patriacimi do „špeciálneho dojednania pre boj proti výrobe a obchodovaniu s drogami", porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, nedostatočnosti odôvodnenia a zneužití právomoci.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady preferencie Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

14 Španielska vláda uvádza, že preferencia Spoločenstva predstavuje jednu zo zásad Zmluvy ES a že je základom Spoločného colného sadzobníka. Záujem Spoločenstva musí byť braný do úvahy a musí byť zabezpečený rozvoj výroby Spoločenstva. Nariadenie č. 975/2003 porušilo túto zásadu, keďže zavádzané opatrenia mohli byť stanovené, iba ak by bola nedostačujúca výroba Spoločenstva. Takáto nedostatočnosť nebola však v danom prípade preukázaná. V tomto ohľade španielska vláda poznamenáva, že Španielsko je na svetovej úrovni tretí najväčší výrobca a druhý najväčší vývozca konzervovaných tuniakov a že viac ako 80 % z celkového exportu je určených pre zásobovanie trhu Spoločenstva.

15 Španielska vláda zdôrazňuje dôležitosť odvetvia konzervovaných tuniakov pre španielsku ekonomiku, a najmä pre ekonomiku samosprávneho regiónu Galícia, ktorý už čelí ťažkým hospodárskym problémom a ktorý zabezpečuje 90 % španielskej produkcie týchto konzerv. Ide teda o citlivý tovar vyžadujúci zvýšenú úroveň colnej ochrany s cieľom zachovať podmienky konkurencieschopnosti vo vzťahu k tovarom s pôvodom v iných krajinách.

16 Rada zo svojej strany pripomína, že zásada označená ako „preferencia Spoločenstva" nepredstavuje zákonnú požiadavku. Táto zásada znamená výlučne to, že s výrobcami Spoločenstva sa musí zaobchádzať priaznivejšie ako s výrobcami z tretích krajín. Spoločenstvu nemôže byť zakázané prijať akt spôsobilý mať pre výrobcov Spoločenstva škodlivý účinok. Predmetná zásada nemôže byť v danom prípade porušená, keďže dovozy konzervovaných tuniakov v rámci colnej kvóty uvádzanej nariadením č. 975/2003 podliehajú clu 12 %, čím výrobcovia Spoločenstva pokračujú v požívaní výhodnejšieho zaobchádzania, než je zaobchádzanie s výrobcami z tretích krajín.

17 Komisia uvádza, že „preferencia Spoločenstva" je iba jedným z politických motívov, ktoré inštitúcie môžu zobrať do úvahy popri iných motívoch, pre určenie sadzby cla. Hoci inštitúcie musia rešpektovať „preferenciu Spoločenstva" za každých okolností, pole pôsobnosti spoločnej obchodnej politiky by malo byť ohraničené úzkymi medzami nezlučiteľnými so Zmluvou.

Posúdenie Súdnym dvorom

18 Je nesporné, že „preferencia Spoločenstva" je jedným z motívov politického charakteru, z ktorých vychádzajú inštitúcie Spoločenstva pri prijímaní režimov obchodovania s tretími krajinami.

19 Predsa však, ako to už Súdny dvor špecifikoval, táto preferencia vôbec nepredstavuje právnu požiadavku, ktorá by mohla mať za následok neplatnosť predmetného aktu (rozsudok zo 14. júla 1994, Grécko/Rada, C-353/92, Zb. s. I-3411, bod 50).

20 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod musí byť zamietnutý bez toho, že by bolo potrebné skúmať stav zásobovania trhu Spoločenstva a dopad nariadenia č. 975/2003 na hospodárstvo Spoločenstva.

O druhom žalobnom dôvode založenom na skresľovaní hospodárskej súťaže

Tvrdenia účastníkov konania

21 Španielska vláda tvrdí, že sprístupnenie colnej kvóty uvádzané nariadením č. 975/2003 vytvára skreslenie podmienok hospodárskej súťaže na trhu konzervovaných tuniakov, negatívne ovplyvňuje priemysel Spoločenstva a vytvára tiež nerovnováhu na trhu. K tomuto bodu predložila číselné tabuľky a vyhlásenia španielskych výrobcov, ktoré preukazujú, že títo výrobcovia utrpeli z dôvodu predmetného nariadenia zníženie svojich objednávok, a teda značné škody. Uvádza tiež, že rozdiely v oblasti spoločenských nákladov, v oblasti ochrany životného prostredia a kontroly kvality tovarov vytvárajú nerovnosť v podmienkach hospodárskej súťaže medzi Thajskom a Filipínami na jednej strane a Spoločenstvom na strane druhej.

22 Rada tvrdí, že hoci by bolo preukázané, že kvóta by mohla mať škodlivé dôsledky pre výrobcov Spoločenstva, nevyplýva z toho, že by to boli nenáležité skreslenia podmienok hospodárskej súťaže.

23 Komisia tvrdí, že žiadne pravidlo práva Spoločenstva nezakazuje prijatie colných opatrení spôsobilých zmeniť podmienky hospodárskej súťaže v ohľade, aký uvádza španielska vláda.

Posúdenie Súdnym dvorom

24 Ako bolo dôvodne poznamenané Komisiou, právo Spoločenstva nezakazuje prijatie colných opatrení, ktorých prípadné účinky na hospodársku súťaž sa obmedzujú na dôsledky uvádzané v danom prípade španielskou vládou.

25 Ako poznamenal generálny advokát v bode 12 svojich návrhov, takýto zákaz by Spoločenstvu bránil podieľať sa na postupnom odstraňovaní prekážok medzinárodného obchodu. Nakoniec každé zníženie cla je spôsobilé vyvolať určitý dopad na hospodársku súťaž medzi tovarmi dovážanými z tretích krajín a porovnateľnými tovarmi Spoločenstva na ujmu výrobcov Spoločenstva. Ak sledujeme tvrdenie španielskej vlády do krajnosti, znamenalo by, že Spoločenstvo by nemohlo nikdy znížiť clo zaťažujúce dovážané tovary. Je zrejmé, že tomu tak nemôže byť.

26 Z týchto dôvodov druhý žalobný dôvod musí byť rovnako zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na procesnej chybe

Tvrdenia účastníkov konania

27 Španielska vláda poznamenáva, že nariadenie č. 975/2003 bolo prijaté za porušenia správneho konania, keďže sa nezakladá na žiadnej technickej štúdii preukazujúcej potrebu jeho prijatia. Nebola vypracovaná žiadna správa umožňujúca poznať úroveň zásobovania a účinky sprístupnenia kvóty pre konzervované tuniaky. Následne, povinnosť príslušnej inštitúcie preskúmať starostlivo a nestranne všetky dôkazy relevantné v predmetnej veci bola porušená. Preskúmanie vykonané sprostredkovateľom WTO nemôže nahradiť preskúmanie Radou, keďže jeho odporúčania nie sú záväzné a Rada nemôže delegovať vytváranie obchodnej politiky na tretie osoby.

28 Rada tvrdí, že nie je povinná vyhodnocovať dopad pred tým, než rozhodne o návrhu Komisie založenom na článku 133 ES. V každom prípade nariadenie č. 975/2003 nebolo prijaté za absencie číselných údajov. V tomto ohľade Rada pripomína, že údaje týkajúce sa sadzieb a tonáže colnej kvóty pre konzervované tuniaky zodpovedali v značnej miere údajom uvádzaným sprostredkovateľom WTO, ktorý analyzoval situáciu na trhu.

29 Komisia poznamenáva, že nariadenie č. 975/2003 nebolo prijaté v rámci správneho konania, ale v rámci legislatívneho postupu uvádzaného článkom 133 ES. Normotvorca teda disponuje väčšou rozhodovacou právomocou ako výkonné orgány.

Posúdenie Súdnym dvorom

30 Ako bolo uvedené v bodoch 18 až 20 tohto rozsudku, zavedenie spoločnej obchodnej politiky nie je podriadené „preferencii Spoločenstva". Následne v žiadnom prípade Rade neprislúchalo preskúmavať, v rozsahu prijatia nariadenia č. 975/2003, predvídateľný dopad colnej kvóty na priemysel konzervovaných tuniakov v Spoločenstve a vypracovávať na tento účel technickú správu opisujúcu aktuálnu situáciu zásobovania Spoločenstva v tomto hospodárskom odvetví.

31 Preto aj tretí žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení Dohody z Cotonou

Tvrdenia účastníkov konania

32 Španielska vláda sa dovoláva porušenia článku 12 Dohody z Cotonou. Podľa tohto článku Spoločenstvo ak zamýšľa prijať opatrenie spôsobilé ovplyvniť záujmy štátov AKT, musí o tomto opatrení tieto štáty informovať v primeranom čase. V danom prípade sa takéto informovanie nevykonalo.

33 Rada zdôrazňuje, že návrh Komisie týkajúci sa nariadenia č. 975/2003 je verejným dokumentom a že absencia formálneho oznámenia tohto návrhu nemôže mať

právne následky na právnu platnosť predmetného nariadenia. Okrem toho povinnosť oznámenia, ktorej sa dovoláva španielska vláda, nespadá do rámca rozhodovacieho procesu Rady a nepredstavuje základnú náležitosť postupu vypracovania nariadenia. V každom prípade, štáty AKT boli pravidelne informované o vývoji spisu.

34 Komisia uvádza, že pravidelne informovala štáty AKT a že jej návrh bol uverejnený. Pripomína, že článok 12 Dohody z Cotonou nemení legislatívny postup uvádzaný článkom 133 ES a že oznámenie uvádzané predmetným článkom 12 je čisto informatívne. Nejde teda o podstatnú náležitosť, ktorej opomenutie by mohlo mať za následok zrušenie nariadenia č. 975/2003.

Posúdenie Súdnym dvorom

35 Článok 12 Dohody z Cotonou stanovuje, že „... ak má spoločenstvo v úmysle pri výkone svojich právomocí prijať opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť záujmy štátov AKT, pokiaľ ide o ciele tejto zmluvy, informuje o svojich úmysloch dané štáty v primeranom čase. Na tento účel oznámi súčasne Komisia sekretariátu štátov AKT svoj návrh takýchto opatrení...".

36 Predpokladajúc teda dokonca, že sporná colná kvóta by bola „spôsobilá ovplyvniť, z dôvodu cieľov [Dohody z Cotonou], záujmy štátov AKT" a že porušenie článku 12 Dohody z Cotonou by mohlo mať za následok zrušenie nariadenia č. 975/2003, je nutné konštatovať, že k porušeniu predmetného článku nedošlo, pretože štáty AKT boli riadne informované o zamýšľanom opatrení.

37 To vyplýva najmä zo zápisníc zo schôdzí konaných s týmito štátmi 1. a 25. marca 2003, podľa ktorých boli tieto štáty informované na jednej strane o tom, že Komisia bola naklonená prijatiu názoru sprostredkovateľa WTO, a na druhej strane, že podala v tomto zmysle návrh Rade.

38 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení preferenčných dohôd uzavretých so štátmi AKT a štátmi patriacimi do „špeciálneho dojednania pre boj proti výrobe a obchodovaniu s drogami"

Tvrdenia účastníkov konania

39 Podľa španielskej vlády colná kvóta uvádzaná nariadením č. 975/2003 zbavuje obsahu preferenčné dohody uzavreté Spoločenstvom so štátmi AKT a štátmi patriacimi do „špeciálneho dojednania pre boj proti výrobe a obchodovaniu s drogami" (ďalej len „režim protidrogového boja"), keďže táto kvóta podriaďuje konzervované tuniaky s pôvodom v predmetných štátoch konkurencii konzervovaných tuniakov z krajín s rozvinutejším priemyslom.

40 Rada poznamenáva, že kvóta otvorená podľa nariadenia č. 975/2003 podlieha clu 12 %, zatiaľ čo konzervované tuniaky s pôvodom v štátoch AKT podliehajú

nulovému clu. Okrem toho upresňuje, že prijatie tohto nariadenia ukončilo dávny spor s Thajským kráľovstvom a Filipínskou republikou a umožnilo vyhnúť sa možnému odsúdeniu zo strany WTO.

41 Komisia poznamenáva, že predmetné nariadenie vôbec neporušuje Dohodu z Cotonou alebo režim protidrogového boja. V tomto ohľade vymenúva rozdiely medzi predmetnými colnými režimami.

Posúdenie Súdnym dvorom

42 Režimy preferenčného zaobchádzania uvádzané v rámci tohto žalobného dôvodu sa v skutočnosti týkajú na jednej strane iba oslobodení od cla dohodnutých v rámci Dohody z Cotonou a na druhej strane vyplývajúcich z režimu protidrogového boja podľa nariadenia Rady (ES) č. 2501/2001 z 10. decembra 2001 uplatňujúceho systém všeobecných colných preferencií na obdobie od 1. januára 2002 do 31. decembra 2004 (Ú. v. ES L 346, s. 1; Mim. vyd. 02/012, s. 105).

43 Je nutné konštatovať, že prijatím nariadenia č. 975/2003 Rada zaviedla colnú kvótu, ktorá nie je spojená s touto dohodou alebo týmto režimom a ktorá neuberá nič z oslobodení od cla poskytnutých v ich rámci. Následne nariadenie č. 975/2003 nijako nekoliduje s Dohodou z Cotonou alebo režimom protidrogového boja.

44 Piaty žalobný dôvod teda musí byť rovnako zamietnutý.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Tvrdenia účastníkov konania

45 Podľa španielskej vlády nariadenie č. 975/2003 popiera zásadu ochrany legitímnej dôvery hospodárskych subjektov Spoločenstva, ktoré pristúpili na investovanie v štátoch AKT a štátoch patriacich do režimu protidrogového boja.

46 Rada a Komisia pripomínajú, že Spoločenstvo disponuje pri výbere prostriedkov potrebných na realizáciu spoločnej obchodnej politiky mierou voľnej úvahy a túto obvykle využíva. Vyvodzujú z toho, že hospodárske subjekty teda nemôžu svoju legitímnu dôveru vkladať do zachovania existujúcej situácie.

Posúdenie Súdnym dvorom

47 Možnosť dovolávať sa ochrany legitímnej dôvery je prístupná každému hospodárskemu subjektu, na strane ktorého inštitúcia založí vznik odôvodnených nádejí. Okrem toho nič neodporuje tomu, aby jeden členský štát uplatňoval v rámci žaloby

o neplatnosť to, že akt inštitúcie zasahuje legitímnu dôveru určitých hospodárskych subjektov (rozsudky z 19. novembra 1998, Španielsko/Rada, C-284/94, Zb. s. I-7309, bod 42, a z 15. júla 2004, Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, Zb. s. I-6911, bod 70).

48 Predsa však, ak tieto hospodárske subjekty môžu predvídať prijatie opatrenia Spoločenstva ovplyvňujúceho ich záujmy, nemožno sa dovolávať prospechu zásady ochrany legitímnej dôvery (rozsudky z 15. apríla 1997, Irish Farmers Association a i., C-22/94, Zb. s. I-1809, bod 25, a Di Lenardo a Dilexport, už citovaný, bod 70).

49 V danom prípade keďže inštitúcie Spoločenstva disponujú pri výbere prostriedkov potrebných pre realizáciu spoločnej obchodnej politiky mierou voľnej úvahy, hospodárske subjekty nemôžu svoju legitímnu dôveru vkladať do zachovania existujúcej situácie (pozri v tomto zmysle rozsudok Španielsko/Rada, už citovaný, bod 43).

50 Následne zainteresované hospodárske subjekty nemôžu udržiavať akúkoľvek nádej založenú na zachovaní sadzieb cla, ktoré bolo uplatniteľné na dovozy konzervovaných tuniakov s pôvodom v Thajsku a na Filipínach počas konzultácií a zmierovacieho konania medzi týmito krajinami a Spoločenstvom. Bolo naopak predvídateľné, že tieto konania by mohli viesť k zníženiu tejto sadzby.

51 Z toho vyplýva, že prijatím nariadenia č. 975/2003 Rada neporušila zásadu ochrany legitímnej dôvery, a teda tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

52 Podľa španielskej vlády nariadenie č. 975/2003 je nedostatočne odôvodnené, pretože vo svojom odôvodnení č. 1 sa obmedzuje na odkaz na stanovisko sprostredkovateľa WTO, ktoré nie je pre Spoločenstvo záväzné. Navyše toto nariadenie nepredvída problém v celom jeho rozsahu, pretože neskúma dopad opatrení, ktoré uvádza na priemysel konzervovaných tuniakov v Spoločenstve.

53 Rada a Komisia tvrdia, že odôvodnenia nariadenia č. 975/2003 sú dostatočné pre zdôvodnenie jeho prijatia.

Posúdenie Súdnym dvorom

54 Odôvodnenie nariadení Spoločenstva vyžadované článkom 253 ES musí uvádzať zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom úvahu inštitúcie, autora aktu, umožňujúci zainteresovaným osobám poznať zdôvodnenie prijatého opatrenia a Súdnemu dvoru tiež umožniť vykonávať svoju kontrolu (rozsudky Grécko/Rada, už citovaný, bod 19, a z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-301/97, Zb. s. I-8853, bod 187).

55 Ak ide, ako v danom prípade, o akt určený pre všeobecné uplatnenie, odôvodnenie sa môže obmedziť na jednej strane na uvedenie celkovej situácie, ktorá viedla k jeho prijatiu, a na druhej strane na uvedenie všeobecných cieľov, ktoré je navrhované dosiahnuť (už citované rozsudky Španielsko/Rada, bod 28, a Holandsko/Rada, bod 189).

56 V danom prípade odôvodnenie č. 1 nariadenia č. 975/2003 zhŕňa prehľadným a zrozumiteľným spôsobom situáciu, ktorá viedla k otvoreniu uvádzanej colnej kvóty.

57 Odôvodnenie č. 2 tohto nariadenia upresňuje jeho hlavný cieľ, a to vyriešiť dávny obchodný spor medzi Spoločenstvom na jednej strane a Thajským kráľovstvom a Filipínskou republikou na strane druhej.

58 Nakoniec nasledujúce odôvodnenia uvádzajú dôvody, ktoré viedli k prijatiu zmien colnej kvóty. Vysvetľujú najmä, že bolo vhodné určiť, pri príležitosti urovnania predmetného obchodného sporu, osobitné podiely kvóty na jednej strane pre krajiny, ktoré majú podstatný záujem na dodávaní konzervovaných tuniakov, a na druhej strane pre iné krajiny.

59 Odôvodnenie nariadenia č. 975/2003 obsahuje teda zrozumiteľný opis skutkovej situácie a cieľov sledovaných normotvorcom Spoločenstva. Toto odôvodnenie sa okrem toho ukazuje postačujúce pre umožnenie španielskej vláde preveriť obsah a posúdiť príležitosť spochybniť zákonnosť predmetného nariadenia.

60 Nakoniec, ako aj bolo uvedené v bode 30 tohto rozsudku, Rade neprislúcha skúmať dopad colnej kvóty na priemysel konzervovaných tuniakov v Spoločenstve. Z toho vyplýva, že v rozpore s tvrdením španielskej vlády, táto otázka sa neuvádzala vo vysvetlení odôvodnenia nariadenia č. 975/2003.

61 Siedmy žalobný dôvod musí byť teda rovnako zamietnutý.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

Tvrdenia účastníkov konania

62 Španielska vláda sa dovoláva zneužitia právomoci pri posúdení toho, že colná kvóta pre konzervované tuniaky bola takmer úplne pridelená štátom príjemcom, vrátane Indonézie, svojvoľným spôsobom a zvyšok bol pridelený tretím krajinám. Podľa španielskej vlády percentá určené v článku 3 nariadenia č. 975/2003 protirečia samotnému pojmu podiel a javia sa skôr ako výsledok politických rokovaní. Okrem toho prijaté opatrenie odporuje cieľu, pre ktorý bolo prijaté, keďže Rada nezohľadnila hlavné smery, ktoré majú za účel zodpovedať na najnaliehavejšie potreby Spoločenstva, čo sa týka predmetného tovaru. Nakoniec colné preferencie poskytnuté týmto nariadením vytvárajú nebezpečný precedens, pretože iné štáty sa budú cítiť obeťami diskriminácie, a teda budú požadovať obdobné colné preferencie.

63 Rada a Komisia uvádzajú, že okolnosti v danom prípade nezodpovedajú pojmu zneužitie právomoci v zmysle judikatúry Súdneho dvora.

Posúdenie Súdnym dvorom

64 Ako to Súdny dvor opakovane vyslovil, akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov

ukazuje, že bol prijatý pre výlučný účel alebo prinajmenšom pre rozhodujúce dosiahnutie iných ako uvádzaných cieľov, alebo pre vyhnutie sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na predídenie okolností daného prípadu (rozsudky zo 14. mája 1998, Windpark Groothusen/Komisia, C-48/96 P, Zb. s. I-2873, bod 52, a z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-110/97, Zb. s. I-8763, bod 137).

65 Je nutné konštatovať, že španielska vláda nepredložila takéto dôkazy.

66 Preto naopak colná kvóta určená v článkoch 2 a 3 nariadenia č. 975/2003 zjavne zodpovedá cieľom uvedeným v jeho odôvodneniach č. 2 a 3, teda urovnať dávny spor s Thajským kráľovstvom a Filipínskou republikou a určiť pri tejto príležitosti osobitné podiely kvóty tým krajinám, ktoré majú podstatný záujem na dodávaní konzervovaných tuniakov na jednej strane a iným krajinám na strane druhej.

67 Čo sa týka tvrdenia španielskej vlády, podľa ktorého predmetné nariadenie vytvára precedens, že iné štáty budú požadovať obdobné preferencie, stačí konštatovať, že takéto tvrdenie, hoci by bolo dokázané, by nemohlo v žiadnom prípade potvrdzovať, že predmetná kvóta bola otvorená s cieľom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele, alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na predídenie okolnosti daného prípadu.

68 Z vyššie uvedeného vyplýva, že ôsmy žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

69 Keďže žiadnemu zo žalobných dôvodov uvádzaných španielskou vládou nemôže byť vyhovené, je potrebné zamietnuť žalobu.

O trovách

70 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania. V súlade s článkom 69 ods. 4 prvým pododsekom toho istého rokovacieho poriadku Komisia, vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania s výnimkou trov Komisie Európskych spoločenstiev, ktorá znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy